

Hanna Dziechcińska

"Staropolska epopeja historyczna. Kształtowanie się pojęcia, drogi rozwoju", Stefan Nieznanowski [w:] "Problemy literatury staropolskiej", Wrocław 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/45, 154

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ MICHAŁOWSKA Teresa: Romans XVII i pierwszej połowy XVIII wieku w Polsce. /Analiza struktury gatunkowej/. W: Problemy literatury staropolskiej. Seria 1. Praca zbiorowa pod red. Janusza Pelca. Wrocław 1972. IBL PAN, s. 427-499.

Artykuł charakteryzuje na wstępie ważniejsze definicje i traktaty dotyczące romansu, spotykane w teorii europejskiej XVI-XVII w., oraz rodzime wypowiedzi na temat gatunku w XVII i pierwszej połowie XVIII w., czyniąc je jednocześnie punktem wyjścia do przeprowadzenia typologii odmian gatunkowych romansu w literaturze staropolskiej. Zasadniczym przedmiotem studium jest analiza poszczególnych elementów struktury gatunkowej romansu, w tym zaś - głównie konwencji fabularnych, stylistycznych oraz stereotypów bohatera. Rozważania zamykają uwagi na temat sądów pisarzy polskich doby Oświecenia o romansie barokowym.

BP/45/51

T.M.

/II/ NIEZNAŃOWSKI Stefan: Staropolska epopeja historyczna. Kształtowanie się pojęcia, drogi rozwoju. W: Problemy literatury staropolskiej. Seria 1. Praca zbiorowa pod red. Janusza Pelca. Wrocław 1972. IBL PAN, s. 391-427.

Autor podejmuje próbę rekonstrukcji teoretycznej świadomości epoki w zakresie epopei historycznej, a następnie omawia recepcję epickich osiągnięć Wergilego, tak w zakresie naśladownictw, jak bardziej oryginalnych adaptacji. Popularność "Eneidy", utrwalona lekturą i stanowiskiem teoretyków, skłaniała pisarzy XVI w. do podejmowania polskich prób w zakresie epiki, co nie zostało - jak dowodzi autor - uwieńczone sukcesem. Żaden z ówczesnych poematów historycznych nie stał się epopeją w stylu wergiliańskim. W dalszej części artykułu podano analizie poetyckie dokonania epickie m.in. takich pisarzy, jak J.Kochanowski, M.Strykowski, W.Potocki, S.Klonowic.

BP/45/52

H.D.